

[Arbejds- og Socialministeren.]

i Lovforslaget foreslaaede Ordning gaar ud paa, at Staten forskudsvis afholder alle Udgifter ved Retableringsarbejderne, men saaledes at den Erstatning, som efter Krigsforsikringen tilkommer Lodsejerne, indbetales til Staten i det Omfang, Staten retablerer indtrufne Skader. Bestemmelsen i Lovforslagets § 4, 2det Stykke, om, at de omhandlede Erstatninger skal indbetales til Staten i Henhold til derom af Arbejds- og Socialministeren efter Forhandling med Finansministeren og vedkommende Krigsforsikringsforbund fastsatte Regler, ændrer i øvrigt intet, i den Erstatningspligt, som maatte paahvile Krigsforsikringen i Medfør af Loven af 30. Juni 1941. Bestemmelsen giver kun Udtryk for, at Erstatningen efter Loven af 30. Juni 1941, som nævnt, alene skal indgaa i Statskassen i det Omfang, Staten retablerer Skaden. Hvor store de Erstatningssummer, der saaledes skal indgaa i Statskassen, vil blive, er det umuligt paa nærværende Tidspunkt at sige noget bestemt om, men maaske kan man regne med, at de vil reducere Statens Udgift, der maa anslaaes til 50—60 Mill. Kr., med ca. 60—80 pCt.

Af de af mig i Folketingsudvalget foreslaaede og af Udvalget og derefter af Folketinget tiltraadte Ændringer skal jeg i øvrigt særlig fremhæve, at der i Forslaget er optaget Bestemmelser om, at de ved Bortsalg af de indvundne Materialer indkomne Beløb skal indsættes paa en særlig Konto i Nationalbanken, saa at der kun kan disponeres over Beløbene med Finansudvalgets Samtykke. Jeg maa i denne Forbindelse ogsaa henvise til og paa given Foranledning paa ny understrege, at dette maa ske efter Samraad med de allierede Styrker. Endvidere er der foreslaaet Stempelafgifts-fritagelse for Dokumenter, oprettede i Anledning af Loven.

Med disse Ord, og idet jeg i øvrigt henviser til Folketingsudvalgets Betænkning samt til de udførlige Bemærkninger til Lovforslaget, skal jeg anbefale Lovforslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Henry Hansen: Det har gennem de sidste Aar staaet klart for alle ansvarlige Myndigheder, at der ved Overgangen fra Krigs- til Fredstilstand vilde komme en kritisk Periode, i hvilken der kunde forventes en betydelig Arbejdsløshed. Man forudsaa, at Landet paa dette Tidspunkt vilde være tømt for alle de Ting: Brændsel, Raa-stoffer m. m., som betinger, at Erhvervs-

livet kan opretholde en nogenlunde normal Beskæftigelse, ligesom der ogsaa maatte regnes med en vis Tid, inden normale Handelsforbindelser kunde genoprettes. Kommunerne er derfor af Statsmyndighederne blevet opfordret til at finde Arbejdsmuligheder frem, som kunde sættes ind i en saadan kritisk Periode. De kommunale Raad har i stor og prisværdig Udstrækning fulgt denne Henstilling, saa at der indtil nu af Stat og Kommuner er planlagt Arbejder for omkring 600 Mill. Kr. En hel Del af disse Arbejder er dog i nogen Grad afhængig af Tilstedeværelsen af visse Materialer, for Bygningsarbejders Vedkommende f. Eks. Sten, Tømmer og endvidere — det gælder de fleste Arbejder — Cement, Jern og visse Vejmaterialer. Der ligger ganske vist i efterladte tyske Lejre store Mængder af Cement, men om betydelige Dele af denne Cement gælder det sikkert, at den for at blive anvendelig skal igennem Cementfabrikerne en Gang til, om det saa kan klare det. Der vil altsaa selv i bedste Fald gaa et Stykke Tid, før disse offentlige Arbejder kan sættes i Gang og være med til at afhjælpe Arbejdsløsheden, som allerede har vist sig i et betydeligt Omfang. Ganske vist er der ved Forbedring af Understøttelserne tænkt paa det Tomrum, der her kunde opstaa, og det er man naturligvis fra Arbejderside glad for, men under alle Omstændigheder er Arbejde at foretrække for selv en aldrig saa god Understøttelse. Jeg maa derfor som Arbejderrepræsentant hilse det Lovforslag, som her er til Behandling, og takke Arbejds- og Socialministeren for dets hurtige Fremkomst. Jeg vil ogsaa gerne takke Embedsmændene i Centraladministrationen, Amtmændene og andre ude i Landet, som har staaet bi med Raad og Daad ved det forberedende Arbejde, der danner Grundlag for Lovforslaget. Dette forberedende Arbejde, der udførtes under den tyske Besættelse og altsaa gjaldt Likvidering af de af Tyskerne anlagte Værker, maa sikkert siges at have været forbundet med en betydelig Risiko for dem, som deltog i det. Det kan staa som et smukt Eksempel paa den Holdning, vore Embedsmænd har indtaget, og det dygtige Arbejde, de har udført under den tyske Besættelse, ikke mindst i den vanskelige Tid siden 29. August 1943. Dette Arbejde og Lovforslaget staaar ogsaa som et smukt Eksempel paa den usvigelige Tro paa og Tillid til, at vore allierede vilde gaa sejrriige ud af Krigen.

Lovforslaget, som drejer sig om Nedlægning af de af Tyskerne anlagte Tank-